

[Knud Kristensen.]

Men ogsaa til Gavn, for hele vor Økonomi — og det var det, jeg talte om ved Siden af — har der foreligget Begæring om Tilladelse til Indførsel af yderligere Varekvantiteter, og hvis Regeringen havde villet imødekomme dem, saa kunde der og vilde der være blevet indført betydeligt flere Varer fra de Lande, som er villige til at tage vore Eksportvarer, og derved vilde der være skabt Muligheder for os til at afsætte betydelig større Kvantiteter af Eksportvarer. Og saa kommer vi til det Spørgsmaal, som vi ikke maa tale om, og som jeg derfor heller ikke skal tale om, nemlig dette, hvad Indfyldelse det har paa hele vor samlede Økonomi, og dér er det, Meningerne staa skarpt mod hinanden.

Den højtærede Handelsminister vilde give en vis Forklaring paa den Ting, jeg havde oplyst, at Valutakontoret i den sidste 4 Maaneders Periode af 1936 og de to første 4 Maaneders Perioder af 1937 havde afslaaet Indførselsbegæring for Tyskland til 50 Mill. Kr., idet han sagde, at der var nogle Varer, som man ikke kunde indføre, der var noget, der hed Importtal og Importret. Nu vil jeg deroverfor først sige, at det drejer sig ikke om nogle enkelte Varegrupper, det drejer sig rundt regnet om 110 Varegrupper. Og dernæst vil jeg sige, at Begrænsningen af Importtal og Importret gælder vel kun, for saa vidt ikke alle kan faa nok. Men naar der er Trang til og naar vi ønsker mere Indkøb fra Tyskland eller England, saa forekommer det mig, at man uden at støde an mod Lovens Ord og Aand kunde handle fornuftigt og sige: Vi ønsker mere Indkøb, og alle I, der vil købe mere, kom og meld jer! Hvis der saa kommer flere, end der kan skaffes Tilladelse til, saa bliver der en Begrænsning, men hvis man ønsker at faa indført alt det, der er Begæring om, saaledes at enhver faar det, han ønsker, saa er der ingen Plads for at tale om Importtal og Importret. Det er der kun, hvis der er sket en Nedskæring af Importen, og det er selvfølgelig den, Ministeren vil. Men det er det, der er Fejlen, og det er det, der svækker vor Økonomi. Og derfor er den Dagsorden, vi har stillet, efter vor Opfattelse paa sin Plads, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for den.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde, at Venstre havde ikke noget Ansvar for den Valutaordning, som blev indført i 1932, og at Tiderne nu var helt anderledes end dengang. Dette er slet ikke Tilfældet. Handelspolitisk er Dan-

mark ikke stillet væsentligt anderledes nu i 1938 end det var i 1932, og Landbruget, som det ærede Medlem repræsenterer, har lige saa vanskeligt ved at faa sine Produkter afsat paa Verdensmarkedet nu i 1938, som det havde i 1932. Landbruget kan ikke faa sine Varer afsat hverken i England eller Tyskland, medmindre der er truffet Handelsaftaler med de to Lande, og disse Handelsaftaler kan ikke iværksættes, dersom man ikke har Valutacentralen til at foretage en Regulering af Importen; det ved det ærede Medlem særdeles vel. Derfor har han fuldstændig Uret i den Betragtning, at Forholdene i Realiteten skulde være anderledes nu end i 1932.

Desuden maa man, naar man taler om vort Beredskab med Hensyn til Forsyninger af livsvigtige Varer og bebrejder Regeringen, at den ikke har givet fri Indførsel af livsvigtige Varer, erindre, at det ærede Medlem og det Parti, han repræsenterer, har været ivrige for at faa udstedt Forbud mod Import af livsvigtige Varer, Forbud, der bestaar den Dag i Dag. Det er forbudt at indføre Korn uden særlig Tilladelse, det er forbudt at indføre Smør, Flæsk o. s. v. Der er udstedt positive Forbud mod Indførsel af livsvigtige Varer, Forbud, som alene er udstedt af Hensyn til Landbruget, og som ikke kunde praktiseres, medmindre man havde Valutacentralen eller fik vedtaget særlige Love, og det kommer jo ud paa det samme i det Forhold, her er Tale om. Det ærede Medlem har altsaa fuldstændig Uret i den Betragtning, at Forholdene skulde være anderledes nu, end de var i 1932.

For øvrigt skal jeg ikke gaa nærmere ind paa de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, men kun sige, hvad jeg allerede har givet Udtryk for, nemlig at jeg finder det Svar og de Oplysninger, som den højtærede Handelsminister har givet Forespørgerne, fuldt ud fyldestgørende, og jeg skal derfor sammen med det ærede Medlem Hr. Rager tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler sin Tilfredshed med den af Ministeren for Handel, Industri og Søfart givne Besvarelse af den stillede Forespørgsel,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen: